

главата си. Наистина никой не бѣ убитъ, ала нали се нараниха толкова хора.

Зехъ да усѣщамъ, че Чучулигата ми нѣщо се поврѣди; зе тежко да лети; ту се спускаше до земята, чукнеше се о нея, ту изеднажъ изкачаше къмъ облацитѣ. Азъ се наситихъ вече; зе да ме дострашава; искамъ да спра Чучулигата си, ала тя, като ранена патица силѣше ту горѣ, ту долѣ да лети. Въртя оправачката; свивамъ затегачката, ала Чучулигата вече не ми се покорява. Тя лети по своя воля, дѣто иска и както иска. Но Чучулигата се качи на черковния покривъ. Ужасъ ме обзе. Хеля сполучихъ да я откача и тя полетѣ отново съ голѣма бързина прѣзъ кжщитѣ, надъ градинитѣ. Въ това врѣме коловетѣ отново заскачали по прозорцитѣ и керамидитѣ на хората. Единътъ отъ тѣхъ ударилъ и убилъ една крава. Ала азъ нищо не съмъ видѣлъ. Мжча се само да управля така непокорната си и разярена Чучулига, че да кацне тихичко на нѣкоя поляна или на равнище. Ето отпрѣдѣ ми се обтегна зелена морава. На поляната сега съгледахъ купчина хора, прѣдвождани отъ стария мой неприятель Лептена, който тичаше насрѣща ми съ вила въ ржцѣ. Какво ли ще прави? питамъ се азъ. Изглеждаше като да има опасностъ за мене.

Но за щастие аеропланътъ, като се чукна о земята, подскочи и отново се извиши високо въ въздуха. Погледнахъ на главната улица и забѣлжихъ ужасенъ народенъ тичъ по пазарния площадъ. И никакъ азъ не се сѣщамъ, че народътъ се вълнува, тича или бѣга отъ моето летѣние. Нѣмаше врѣме да избирамъ мѣсто за слизане. Повече не можяхъ да летя. Гледамъ да спра машината на моравата, дѣто мѣстото е по-безопасно. Между това на-